

Kapitel 2, altsaa ligesom vi har omtrent 50 og 100 Favne ud i Stranden, saaledes har vi ogsaa her ved de private Bænde. Nr. 33 er kun en Redaktionsændring, en Tydeliggjørelse af selve Forslaget. Med Hensyn til Indenrigsministerens principale Forslag under Nr. 34 om Vægt i Stedet for Maal have vi jo ved 2den Behandling vedtaget, at Størrelsen af den Fiskeyngel, som ikke maa fiskes, skal bestemmes efter Maal. Vi fastholde, at det i alt Fald for Tiden er den korrekteste, letteste og helbigste Maade, og vi have derfor ikke kunnet tiltræde det principale Forslag, som den ærede Minister har opstillet, og heller ikke kunnet tiltræde det subsidiaire under Nr. 35 og 36. Vi er tjende nemlig ikke, at det er rigtig at sætte to forskellige Maal for Lax og for Gjedder og Mal. Vi have derimod foreslaaet at vende tilbage til, hvad tidligere Regjeringer saavel som Fiskerikommissionen i sin Tid har foreslaaet, nemlig, at Mal, Gjedder og Lax ikke maatte fanges under 12 Tommer, naar de have et Maal af under 12 Tommer, eller rettere sagt i saa Fald ikke maa sælges eller afhændes. Derimod have vi tiltraadt den ærede Ministers Forslag under Nr. 38 at forandre 6 til 8. Det blev jo forresten her antydet ved Sagens 2den Behandling, at vi selv erkjendte, at de Maal, Udvalget havde opstillet for de Fiske, der her nævnes, egentlig vare for smaa, og hele Udvalget har, som sagt, enedes om at sætte Maalet fra 6 til 8 Tommer. Det Samme gjælder med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 39; der have vi ogsaa erkjendt, at Fiske paa indtil 5 Tommer muligvis vare vel smaa, og vi have derfor sat 6 Tommer. Jeg er overbevist om, at disse Maal ikke ere for store for den Slags Fiske, der nævnes; thi det kan ikke negtes, at en Fiske, der, naar den bliver maalt fra Bændesnudens Spids til Halefinnens Bagrand, ikke maaler mere, end en lille Fiske, saa jeg tror nok, at man kan gaa op til det her foreslaaede Maal. Vi have spøiet Regjeringen i atter at sætte Summer ind i samme Paragraf. Vi kunne rigtignok ikke se, hvorfor vi skulle have Summer to Steder, men da Regjeringen har sat Pris derpaa, saa have vi spøiet Regjeringen i ogsaa at sætte dem her. Jeg indrømmer forøvrigt, at det maatte vilde være den helbigste Affættelse blot at have dem paa denne Plads og ikke i Kapitel 2, men det er, som sagt, af den Slags Forslag, som næppe Noget kan have Noget at indvende imod. Da man har ment, at det i visse Tilfælde vilde være for stor en Gene for vedkommende Stranddeier, at Fiskerne maatte færdes paa og maatte øde-

lægge hans Strandbred, saa er det foreslaaet i en Ændring, at der kan finde en Fredlysnings Sted. Ændringsforslag under Nr. 41 er en Folge deraf, man maa nemlig i saa Fald ogsaa have Straffebestemmelser for det Tilfælde, at Fiskere eller Andre — det behøver jo ikke absolut at være Fiskere — ødelægge disse Mærker, som ere opsatte. Ændringsforslag under Nr. 41 gaar blot ud paa, at disse Bestemmelser, der ere foreslaaede i en Ændring til § 6, komme ind under et Straffeanvar. Med Hensyn til Ændringsforslag under Nr. 42, da gaar det, som jeg før har nævnt, kun ud paa, at man vil fastslaa, at Straffen for Beseiling af eller Fiskeri i de laaede Bænde skulde begynde med en større Mult, end der er sat for de øvrige Forseelser. Man har derfor forhøiet et Minimum af Multen fra 10 til 20 Kr. Med Hensyn til Ændringsforslag under Nr. 45 til § 50 skal jeg bemærke, at efter min Opfattelse, og den er vistnok rigtig, er det rimeligt, at der angaaende Overtrædelse af disse Forbud med Hensyn til disse fredlyste Pladser finder privat Rettsforfølgning Sted. Man har derfor stillet dem op i det Afsnit, hvor der er Tale om den private Rettsforfølgning, og ment, at det ikke kunde komme ind under offentlig Paataale, men kun kunde paataales, naar vedkommende Grundeier finder sig foranlediget til at sride ind mod Misbrug af en eller anden Art paa disse fredlyste Steder. Jeg har hermed tilladt mig at motivere de Ændringer, som ere stillede paa Udvalgets Liste, og skal tilføie, at jeg meget vil beklage, om det høie Thing ikke fulgte hele Udvalget og stemte mod alle de Forslag, der enten ere stillede af den ærede Indenrigsminister uden at være tiltraadte eller ere komne frem fra enkelte Medlemmer her i Thinget, altsaa følge Udvalget helt igjennem. Jeg tror, det er et Forslag, som vi kunne være beklødt at sende over til det andet Thing, og jeg er overbevist om, at vi, dersom det bliver vedtaget, ville faae en Lov, som vi ville faae Glæde af i Fremtiden. — Jeg skal endnu kun tilføie, at vi endelig endnu have stillet et Ændringsforslag til § 21, nemlig Nr. 13. Den høitærede Formand har jo oplyst, at der skulde have staaet: „Til Paragrafen føies et nyt Punktum, saalydende“. Det angaar nemlig et Par Bænde, hvorom der er sagt i Regjeringsforslaget, at der kan træffes Vedtægter for disse. Da det imidlertid beror paa Vedkommende selv, om de ville have Vedtægterne eller ikke, saa er det rimeligt og berettiget, at de nu gjældende Bestemmelser for „Rilen“ overføres paa disse. Vi